

جورج اورول

تنفس در
هوای تازه

ترجمه
زهره روشنفکر

۱۱۱۲۱۲۲
۹۰۴۰۱

اورول، جورج ۱۹۰۳ - ۱۹۵۱ م.
تنفس در هواي تازه / جورج اورول؛ ترجمه زهره روشنفکر. - تهران:
سجد، ۱۳۹۰.
ISBN: 978-964-453-117-0
۲۹۶ ص.
نهرستنويسی براساس اطلاعات فیبا.
عنوان اصلی:
Coming up for Air
۱. داستانهای انگلیسی - فرن ۲۰ م.
الف - روشنفکر، زهره، ۱۳۵۰ - مترجم.
ردہ بندی کنگره: ۱۳۹۰ ت ۸۷۳ الف/PZ۲
ردہ بندی دیوبی: ۸۴۲/۹۱۲
شماره کابشناسی ملی: ۲۲۴۹۰۵۴

انقلاب، خ ۱۲ فروردین، خ لبانی نژاد، شماره ۲۴۰
تلفن: ۰۵۷۱۳ ۶۶۴۹۰۵۸۸ - ۰۶۴۹۱۵۸۸

تنفس در هواي تازه

جورج اورول

ترجمه زهره روشنفکر

چاپ اول: تهران، ۱۳۹۰، ۶ م. ش.

۱۶۵ نسخه

لیتوگرافی و چاپ: غزال

مدیر تولید: سرین ابراهیمی

همه حقوق محفوظ است.

printed in Iran

شابک: ۰-۱۱۷-۴۵۳-۴۶۴-۹۷۸

ISBN: 978-964-453-117-0

۵۹۰ تومان

مقدمه مترجم

آرامش! صلح! مهربانی! عواطف! احساسات! زندگی بین دغدغه و به دور از روزمره‌گی! در دنیای مدرنی که ماشین و تکنولوژی بر سر تمامی ستها و ارزش‌های والای انسانی سایه افکنده و آنها را در خود محو و نابود کرده است، آیا جایی برای چنین واژگانی وجود دارد؟

همه ما در لحظات‌تهابی و خلوت خود دوست داریم هرایی را تنفس کنیم که از آلودگیهای دغدغه و دودهای دنیای مدرن و ماشین‌زدگی پاک باشد؛ اما در هر گوشاهی، زیر هر سقفی و در هر خلوتی، بار زندگی مدرن بی‌دوشمان چنان سنگینی می‌کند که احسان خفقان می‌کنیم و یک آن هم نمی‌توانیم خودمان را از روزمره‌گی وارهایی.

احساسات، عواطف، دوستی، جوانمردی، رافت و هر صفت والای انسانی ای که در وجود آدمی نهادینه بود، با ظهور تجدد و فرهنگ مصرفی ازین رفته و دیگر نشانی در ذات آدمیان از این ویژگیها یافتن نمی‌شود.

در این رمان، جورج اورول بیانیه‌ای علیه جنگ که آن را دونتیجه زندگی پیشرفت و مدرن این روزگار می‌داند، صادر می‌کند و انسان وazده امروزی را دعوت به بازگشت به همان آرامش نوستالوژیکی می‌کند که پیش از پیشرفت دنیا و زندگی مدرنیته وجود داشته و انسانی را که توانسته تمامی احساسات و ارزش‌های انسانی اش را حفظ کند، می‌ستاید.

اورول به ستایش دنیای قدیم و زمانی که هنوز طبیعت و طراوت زندگی جای خود را با جنگلی از ساختمانهای بلند و هواپیماها و اتومبیلها عوض نکرده و انسان گرفتار این جنگل دود و آهن نشده بود، می‌پردازد.

شخصیت داستان می‌خواهد پس از آنهمه دوندگی و دغدغه‌های مادی و حتی گرفتاریهای زندگی کادریندی شده خانوادگی به خاطرات دوران کودکی اش برگردد و فارغ از همه اینها به همان آرامش و فراغت دنیای قدیمیش پناه ببرد؛ اما وقتی خود را از همه این قید و بندها خلاص کرده و به زادگاهش بازمی‌گردد، متوجه می‌شود که آن دنیای بکر دوران کودکی اش هم از روند مدرنیته مستثنی نشده و چنان دستخوش تغییر شده که نه تنها خودش در میان ساکنان امروزیش بیگانه است؛ بلکه همه جیز آنچه برای او هم ناآشنا و بیگانه است. تمام نشانه‌های دنیای قدیم ازین رفته؛ جو بیارها و برکه‌ها خشک شده و تبدیل به چاله‌های زیاله شده‌اند، اسبهای یارکش و کالسکه‌های شخصی و دلیجانها جای خود را به انبو و انتهای شهری و اتومبیلهای گوناگون داده‌اند، مسافرخانه‌های قدیمی شهر که در گذشته استراحتگاه کشاورزها بیانی که خسته از کار روزانه بر می‌گشتند بود، تبدیل به یک هتل لوکس و مجلل شده است، فروشگاههای زنجیره‌ای مسدود، مغاره‌های کوچک را بلعیده‌اند و صاحبانشان را ورشکست و در گوش نوانخانه‌ها متزوی کرده‌اند تا اینکه سرانجام در فقر و بدیختی مرده‌اند در یک کلام، حالا شهر به کسان دیگری تعلق دارد و جایی برای ساکنان قدیمی اش وجود ندارد.

به راستی انسان امروز به کجا می‌رود؟ جایگاه خصایل ارزشمند انسانی که بی‌شک خداوند او را برای تعالی معنوی آفریده در کجای این دنیای مدرنیته فاقد احساسات و عواطف بشری جایی دارد؟ در دنیای امروز انسان گرفتار مشکلات و هزینه‌ها، چنان در تگنا مانده که دیگر جایی برای اینگونه احساسات در درونش وجود ندارد.

همه جورج اورول را به عنوان یک منتقد سیاسی و اجتماعی می‌شناسند که اوج داستانهای انتقادی اش همان مزرعه حیوانات است؛ اما او در این رمان بر علیه پیشرفت و تکنولوژی و مرگ ارزشها انسانی قلم می‌زند و برای ازین رفتن تمامی خصایل انسانی قدیمی اظهار تأسف می‌کند. او این رمان درواقع، همین پرسشها را مطرح و برای آینده چنین دنیابی اظهار نگرانی می‌کند.